

Sygn. akt V K 252/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Irena Kupicz

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2018r. na rozprawie

sprawy **D. N.**

urodzonego (...) w W.

syna W. B. i I. z d. N.

oskarżonego o to, że: w dniu 1 września 2018r. około godz. 08.35 w miejscowości S. gm. K., znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,48 mg/l i 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) i jednocześnie nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny w Węgorzewie wyrokiem sygn. akt VK 381/12 z dnia 14 marca 2013r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, za który został orzeczony zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk

1. Oskarżonego **D. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.
3. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,00 (dziesięć tysięcy) złotych.
4. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 252/18

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2018 roku o godz. 8:35 funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w W. zatrzymali do kontroli w miejscowości S. D. N., kierującego samochodem marki O. (...) o nr rej. (...). Policjanci przeprowadzili badanie kierowcy na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone urządzeniem (...) badania dały wyniki: 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 9:26 oraz 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

o godz. 9:28 (protokół badania trzeźwości, k. 3, zeznania świadka M. C., k. 30-31, 58v, wyjaśnienia oskarżonego, k. 25-26, 58).

D. N. był już wcześniej karany za przestępstwa z art. 178a§1 kk, a mianowicie wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie z dnia 14 marca 2013r. sygn. akt VK 381/12 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku II Wydział Karny z dnia 28 sierpnia 2013r. sygn. akt IIK 330/13 (karta karna, k. 46, odpis wyroku, k. 10). Jednocześnie oskarżony nie stosował się do orzeczonego wyrokiem w sprawie sygn. akt VK 381/12 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zakaz ten został orzeczony na okres 4 lat i rozpoczął swój bieg w dniu uprawomocnienia się wyroku- 29.07.2013r., lecz zgodnie z art. 43§2a kk uległ zawieszeniu na czas odbywania przez oskarżonego kar pozbawienia wolności (w sprawie VK 8/14- w okresie od 19.06.2014r. do 19.12.2014r., w sprawie VK 355/13- w okresie od 1.10.2013r. do 19.12.2013r. i od 19.12.2014r. do 30.09.2015r., w sprawie IIK 208/15- w okresie od 30.09.2015r. do 9.02.2017r.- czyli łącznie na okres 1.045 dni), co oznacza, że zakończy bieg w dniu 8 czerwca 2020r.

Oskarżony D. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym (wyjaśnienia oskarżonego k. 25-26, 58).

W ocenie Sądu wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie budzą najmniejszych wątpliwości. Znajdują one potwierdzenie w protokole użycia A. oraz zeznaniach świadka, wobec czego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał za w pełni wiarygodny. Pozwala na przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku opisanego w art. 178a § 4 kk.

Z art. 115 § 16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Bacząc przy tym na poczynione w sprawie niniejszej ustalenia, przyjąć należało, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona opisanego w art. 178a § 4 kk typu kwalifikowanego omawianego przestępstwa, albowiem był uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz dopuścił się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Oskarżony nadto dopuścił się przestępstwa w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, bo po upływie nieco ponad 1 roku i 6 miesięcy od odbycia kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 178a§1 kk w sprawie IIK 330/13 w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności (warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia kary połączonej wyrokiem łącznym w sprawie sygn. akt IIK 208/15- 9 lutego 2017r.) oraz po upływie niespełna 3 lat od odbycia kary pozbawienia wolności wymierzonej za przestępstwo z art. 178a§1 kk w sprawie VK 381/13 w wymiarze również 10 miesięcy pozbawienia wolności (koniec kary połączonej wyrokiem łącznym w sprawie sygn. akt VK 355/13- 30 września 2015r.). Jednym z warunków, od spełnienia którego uzależniona jest możliwość przyjęcia, iż sprawca danego czynu dopuszcza się go w warunkach powrotu do przestępstwa unormowanych w art. 64§1 kk jest ustalenie, że został on uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy i że odbył karę co najmniej w takiej wysokości. Jednocześnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż przez tak orzeczoną karę należy rozumieć zasadniczą, jednostkową karę pozbawienia wolności, która to kara w przypadku objęcia jej wyrokiem łącznym musi być wymierzona chociażby za jedno z przestępstw poprzednich, do którego odnosi się podobieństwo przestępstwa ponownego, właśnie w rozmiarze nie niższym niż 6 miesięcy (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 czerwca 2012 r. II AKa 126/12 tak też uchwała SN z dnia 24 IV 1985 r. VI KZP 5/85 OSNKW 1985/7-8/54).

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, w tym znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego oraz jego dotychczasową wielokrotną karalność (karta karna, k. 46). Historia uprzednich skazań i odbytych przez D. N. kar wskazuje, że oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków. W dalszym ciągu nie przestrzega porządku prawnego i obowiązujących norm prawnych, ewidentnie je lekceważąc. Proces

resocjalizacji podczas dotychczasowych kar pozbawienia wolności nie powiódł się w przypadku oskarżonego. W zasadzie po każdym opuszczeniu zakładu karnego, D. N. powracał do przestępnego zachowania. Z tego względu, zdaniem Sądu, w pełni uzasadnione jest wymierzenie oskarżonemu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności. Należało również uwzględnić treść przepisu art. 69§1 kk, który wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Na zasadzie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000,00 złotych.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, który pracuje dorywczo, w perspektywie ma do odbycia karę pozbawienia wolności, Sąd na zasadzie art. 624§1 kpk zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.